

توصیف احساسات معنوی و تمثیل عواطف قلبی در این بحر بهر و مناسبتر جلوه مینماید
بر حسب استقرار نظامی گنجوی اول کسی است که در این وزن مثنوی ساخته
و سحر کرده است اشخاص زیادی به تقدم وی پرداخته مانند مطلع الانوار ، روضه
الانوار ، تحفه الاحرار ، گلشن ابرار ، گورم شهوار ، مرکز ادوار ، مظهر الانوار ،
قران السعیدین فتوح الحرمین ، خلد برین ، قاز و نیاز ، مهر و وفا و غیر آنها
مثنویهای متعدده در مقابل آن منظوم ساخته اند آیات ذیل در سقایش شیخ بزرگوار
از مظهر الانوار امیر هاشمی نقل شده است :

شرح کلمات نظامی کنم	•	پیروی خسرو جامی کنم
قش کنم بر ورق روزگار	•	وضف هنرنمایی مردان کار
هم زبان دم روح الامین	•	نکته سرایان سخن آفرین
حاره حکیمی که بسحر حلال	•	بست زبان همه اهل کمال
چره گشای صور معنوی	•	مخترع خال و خط مثنوی
شیخ نظامی در دریای جودش	•	گورم شهوار محبط شهود

محمد علی تربیت

رتال جامع علوم انسانی

﴿سقراط﴾

— ۲ —

تسبیفات سقراط — مقصود ما از این لفظ ترجمه Réforme است سقراط در
واقع فلسفه را بکلی از موضوع سابق خود خارج کرده و اساس آن را باندازه تغییر داده

که اغراق نباشد اگر بگوئیم تا عهد او حکمت عبارت از يك علمی بود که ربط با فلسفه بمعنی کنونی این لغت نداشت قبل از سقراط حکمت عبارت بود از تحصیل Physique یعنی حکمت طبیعی و مراد از آن فن تحقیق در قواعد و قوانین طبیعی بود که بتوسط آن قوانین و قواعد کائنات اداره می شوند، عبارت اخری فلسفه آن عهد منحصر بتحصیل طبیعت و قوانین آن بود که امروزه فقط در شعبه فیزیک تعلیم میشود، از این جا معلوم میشود که متقدمین سقراط به هیجوجه شخص انسان را موضوع بحث قرار نداده و برعکس چنانچه خود سقراط گوید فقط حواس خود را مشغول فهمیدن علل اشیا که موجب حیات و ممات آنها میشود کرده بودند.

سقراط ملفت شد که این علوم را رابطی با حکمت حقیقی نیست و این بود که جازم شد فقط شعبه از علوم را تحصیل نماید که نیک را از بد تمیز داده و ما را برزندگانی موافق قانون عقل سلیم سوق نموده و از ظلم و استیغاف مانع شده و بعدل و انصاف وا میدارد و برای نیل این مقصود البته لازم است قبل از همه چیز حقیقت خودمانرا بفهمیم بدیهی است قانداکیم کیفیت و هویت بشر چه چیز است چگونه میتوانیم راه تربیت او را پیدا بکنیم، این عبارت را که نسبت آن یکی از هفت دانشمند مشهور داده شده و از عظمت آن این قدر کافی است که در مدخل مابعد حکم میکردند سقراط برای تعریف علم جدیدی که میخواست تعلیم نماید و در حقیقت پیغامبر آن بود اتخاذ نمود آن کلام را مابعدانه نوشته و هم ترجمه آن را خواهیم داد « Connois toi toi même » (یعنی جهد کن که نفس خود را خودت بشناسی) بعنیده سقراط سنون فلسفه این کلام است و تا شخص خود را درست به جا نیاورده و معرفت کامل بحال خود نرسانده محال است با بخط ترقی گذارده و بمقامات عالیه تذکیه نفس برسد فقط بدین وسیله میتوان تهذیب اخلاق نموده و در دنیا خوشبخت و سعید واقعی بود.

طرز تعلیم - سقراط — ما در این موضوع با وجود مراعات اختصار سبک بعضی از معلمین را اتخاذ می‌نمائیم که برای مزید بصیرت طرز تعلیم و اصل فلسفه حکیم را در دو فصل جداگانه تحصیل مینمایند، سبک تعلیم سقراط عبارت از دو ترتیب است که یکی از آنها مختص با و اختراعی او است و دیگری تا اندازهٔ عمومیت بغالب فلاسفه یونان دارد، شیوهٔ اولی را استهزائی و استدلال از معلوم به مجهول Ironie et maïeutique گویند دومی را تعریف و تعلیم یعنی يك کیفیت خاصه را عمومیت دادن La définition et l'induction طرز تعلیم سقراط بطور مکالمه است از شاگرد سوالاتی نموده و با جواب آن سوالات که غالباً از کثرت مهارت بدرس خود شاگرد پیدا میکند، حقیقت مسئله را کشف مینماید در موقعی که سقراط میخواهد عقاید باطله و یا سهو شاگرد را اصلاح نماید ترتیب استهزائی اتخاذ نموده و وقتی که میخواهد عقاید صحیح خود را تلقین نماید با سبک استدلال از معلوم بمجهول تعلیم می نمود معنی لغوی Maïeutique صنعت قابله گی است و وجه تشبیه آن است که سقراط سوالات خود را بطوری میکرد که شاگرد جوابی را که مقصود معلم بود خود ملتفت شده و بیان مینمود در معنی سقراط درس نمیداد بلکه شاگرد را در ضمن مکالمه بطوری استفسار میکرد که خود او سهو و خطایای خود را اصلاح کرده و بالاخره بحقیقت مسئله پی میرسد.

سقراط طرز استهزائی را بازمه معمول داشت که بصیرتی بسزا از حکمت نداشته و مغرور علم خود بودند و مراد این بود که قبل از شروع بمقصود این جمله اشخاص را از جهل خود متنبه سازد چه عقیدهٔ سقراط بر آن بود که علم بر جهل نه تنها مستلزم آن است که جاهل را بتحصیل علم وایب دارد بلکه فی حد ذاته علمی است پس جلیل القدر افلاطون میگوید اسقار من باندازهٔ مهارت در این فن رسانید که وقتی از يك اسیر حل يك مسئله هندسه را با همین طرز سوالات

موفق آمد در صورتی که اسیر را اطلاعاتی در حساب و هندسه نبود (اگر بخواهیم بیشتر از این در این موضوع شرح دهیم مجبور بتقریر پاره مطالب خواهیم بود که تصور میکنیم با تدریس بهتر و سهل تر بمقوان حالی کرد چون از هیچ گونه جانشانی دریغ نداریم همین موقع را غنیمت شمرده و خدمت آقایانی که طالب باشند با کمال توفیر بعرض میرسانیم که اگر اسامی خود را بداره «معارف» ارسال دارند با کمال افتخار حاضریم که مجاناً با همان ترتیبی که در مدارس قرنك معمول است يك دوره درس فلسفه تریب بدهیم).

فلسفه سقراط — مقصود از اتخاذ طرز تعلیم آن بود که به سهل ترین وجهی سقراط عقاید خود را بیان نماید موضوع این عقاید چنانچه اشاره شد خود انسانست و نه چنانچه مقدمات حکیم معمول داشتند قوانین طبیعت که بعقیده او بنی بشر را خداوند آن قدرت و توانائی نداده که بکنه آن قوانین برسد و سر خلقت اشیا را پی برد و تا اندازه هم این فن را خالی از مصرف میداند و دلیل محکم در اثبات ادعا آنکه خداوند راه تحقیق را بر روی ما بسته و بر عکس فهم کیفیت و هویت انسانی را الزم علوم شمرده و هم ممکن الحصول میداند.

سقراط اول آدمی است که در ذات بشر وجود دو ماده جداگانه را اعتقاد کرد «اولی روح و دومی بدن» روح را دایره دو خاصیت میداند اولی حس که بوسیله آن با اشیا رابطه رسانیده و آنها را درك مینماید، دومی قوه عقل که مرکز عقاید است (Idée) و از مختصات او میل بحکومت در حواس است تا آنها را مطیع امر خود نماید، افعال انسانی نتیجه خیالات او است پس لابد انسان هر عملی را که ارتکاب می نماید خیر و نقی در آن تصور کرده و اگر وقتی عمل بد از او ظاهر شود غلنی جز آن ندارد که در حدس خود بخطا رفته بمباره آخری سقراط چهل و نادانی را یکانه مصدر شر میداند.

بدکرداری اگر نتیجهٔ مجبوری نادانی باشد معلوم است که وظیفهٔ حکیم تعلیم حقیقت است پس علم و مکارم اخلاق لازم ملزوم همدیگرند و هر کس دارای اولی باشد لابد مالک دومی است از این کلام معلوم میشود که بهترین فضیلت ها علم است بلکه علم و حسن اخلاق یکی است و جرات و تمادل در امورات و رحم و عدل و غیره آنچه که از صفات حسنه ذکر توان کرد از نتایج آن قاعده و قانونی که مراعاة آن مستوجب تهذیب اخلاق باشد عبارت از رجحان اخلاص است بر اعم، روح بر بدن، و عقل بر احساسات. مقصود از جملهٔ اولی آنست که شخص وجود خود را فدای منافع قابل کرده و وطن را بر قابل ترجیح بدهد و قس علیهذا این قانون را ما اگر بدقت نظر نمایم خواهیم دید که خداوند جل شأنه هم مراعاة فرموده و اینست که او را من عند الله فرض کرده و اطاعت آنرا بر خود واجب باید دانست این قاعده را سقراط قانون غیر مکتوب میگفت و مقصود او همین است که از تأسیسات انسانی نیست تا در نظامنامه مثلا نوشته باشند و دلیل دیگر هم آنکه هر کس از این قوانین تهلف ورزد لابد و ناچار کیفر کردار خود را خواهد دید از این کلام نتیجهٔ که اخذ میشود و دارای نهایت اهمیت میباشد اینست که نیک و بد از اختراعات بنی نوع انسانی نیست و عمل مستحسن عملی است که حسن آن مبتنی بر عادات نبوده و بلکه فی حد ذاته خوب باشد مثلا دروغ در خودی خود بد است.

در امورات سیاسی سقراط را عقیده بر آنست که متصدیان امور باید صلحا و عقلای قوم باشند و حکومت را نه بزور و اجبار نمایند و بلکه بنصیحت و تعلیم مردم را از نیک و بد خیال مستحضر دارند که خود باید و در رغبت قوانین مکارم اخلاق را در همه اوقات مراعاة دارند سران قوم تا صلاح دولت و رفاه ملت را یگانه مقصد و مقصود خود قرار ندهند محال است که لیاقت امورات مملکتی را با طرزی که ذکر شد دارا باشند.

در الهیات عقیده سقراط بر آنست که خدائی وجود دارد که ما که آن را با عقل قاصر بشر نتوانیم پی برد چون حسن اخلاق اساس فلسفه او است لابد تدین بمذهبی را واجب بشمارد زیرا که این مسئله متفق علیه حکما است که بدون اعتقاد بر وجود خالق عادل که تدین بیک دین هم مستلزم آنست مکارم اخلاق را محال است در روی یک اساس متین قرار داد اجمال آنکه سقراط اعتقاد بر وجود خدای عادل و تدین را شرط لازم مکارم اخلاق میداند و اثبات الوهیت را مثل (کانت) Kant و جمعی از معتبرین فلاسفه بهمان وجوب مکارم اخلاق می نمایند.

فضل الله اعتماد الوزاره

لیسه حیوانی است که هر سال برگهای آلوده را مخصوصاً و غالب درخت های دیگر را هم خورده و مانع نمو میوه میشود.

این حیوان از طبقه حشرات است و باید در قاعده Lépidoptères یعنی پروانه و در صنف Pholénides که عبارت از مهندس است درج شود اینکه این حیوانرا مهندس نامیده اند بمناسب مهارتی است که با وجود صغر حجم ، بلکه بهمین علت در تحویل خود از معالی بمحل دیگر بخرج میدهد . هیئت بدن و ترکیب جثه او تناسب با راه رفتن ندارد و برای نقل از نقطه بنقطه دیگر مجبور است خذاقت و حیل بکار ببرد و اینست که جزء مقدم بدن را تکیه گاه قرار داده و وسط بدن را